

AKÁRCSAK NOÉ NAPJAIBAN

Máté 24,36-44

Bevezetés

Feleségem múlt vasárnapi igehirdetése és néhány utána folytatott beszélgetés indított bennünket arra, hogy a feleségemmel ebben az adventben **Jézus második eljövételével** foglalkozzunk.

Egyrészt erről a témáról keveset beszélünk! Pedig Jézus mennybemenetele óta ebben **a második adventben élünk**, várjuk vissza (?) a mi Urunkat Jézus Krisztust, aki megígérte: „... elmegyek, hogy helyet készítek a számotokra. Miután elkészítettem, visszajövök értetek, és magammal viszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.” (Jn 14,2-3 EFO)

Másrészt, valaki megszámolta, hogy a Biblia 280 fejezetében majdnem háromszázszor fordul elő Jézus második eljövételének gondolata¹. S ha Isten Lelke ilyen sokszor hozza elő ezt témát, akkor ez a téma nagyon is fontos! Nem tehetjük meg, hogy nem foglalkozunk vele, és nagyon is jó lenne, ha újra része lenne keresztény gondolkodásunknak.

Ezen az adventen gondolkodásra hívunk benneteket! Ti mit gondoltok? Hogyan kell megélnünk, megfogalmaznunk hitünket ebben a felfordult korban? Hogyan éljünk a második adventben, miközben visszavárjuk a mi Urunkat Jézus Krisztust!

Gondolkodásunkat ma Jézus szavai segítik, aki ezt mondta: Máté 24,36-44. Vegyük sorjában, mit is tanítanak nekünk a mi Urunk szavai!

1. Isten ítélete be fog következni...

„Arról a napról és óráról azonban senki sem tudja, mikor jön el, sem az angyalok a Mennyben, sem a Fiú, csak az Atya.” Jézus visszajövetelének, a világ végének az időpontját sokszor és sokféleképpen akarták már kiszámítani. Soha nem értettem miért, hiszen, ha valamit nyomatékosan kijelentett az Úr az pontosan az volt, hogy nem a mi dolgunk számolgatni. Egyedül Isten az, aki tudja, mikor vet véget ennek a világnak.

Két dolgot fontos kell megértenünk: (1) Ahogy a mi történetünk, a világ történelme is véget fog érni egyszer. Mert ez a világ nem tart örökké. Ha van valami biztos

---

¹ Forrás: Joó Sándor Máté 24,27-41-ről elmondott igehirdetése (1960).

a bizonytalanban az éppen az, hogy itt a földön semmi sem tart örökké. **S ha korunk valamire megtanít az éppen az, hogy ami ma természetes, az holnap nem lesz feltétlenül az.** Pl. 50 évvel ezelőtt egyértelmű volt, hogy két nem létezik. Vannak férfiak és vannak nők. Az ausztrál hatóságok ma már 33 nemet ismernek el, és találkoztam már ezekkel a furcsa kérdésekkel is: „Érezted már valaha, hogy a nemed percenként, óránként, naponta esetleg évente más és más? Talán nem is egy nemed van?” Ma már semmi sem természetes. – **(2) Az, hogy nem lett még vége a világnak az nem azt jelenti, hogy soha nem is lesz vége!** A nem tudjuk az idejét nem azt jelenti, hogy sohasem. Egyébként is konkrét oka van még a létezésünknek! Az, Isten „... vár ránk türelmesen, hiszen nem akarja, hogy akár csak egyetlen ember is elveszen. **Ellenkezőleg, azt kívánja, hogy mindenki megváltoztassa gondolkozását és hozzá forduljon.**” (2Pt 3,9).

Értsük meg tehát, hogy Jézus visszajövele meg fog történni, de akkor fog történni, amikor a legkevésbé számítottunk rá.

2. Isten már nem tényező...

Noé napjaiban sem volt semmi előjele annak, hogy az akkor ismert világ egyszer csak véget ér. Az emberek éltek hétköznapi életüket, ahogy Jézus mondja: „Az Özönvíz **előtti napokban is ettek, ittak, megnősültek és férjhez mentek... egészen addig amíg az Özönvíz el nem söpörte őket.**” Az evés, az ivás és a párkapcsolatok természetes dolgok. Enni és inni kell, és a szaporodásra is szükség van az életben maradáshoz. Mi rossz van hát ezekben? „Nem ez a rossz, amit csináltak... Az kiabál itt, ami hiányzik a felsorolásból. Az volt a rettenetes, hogy az embernek nem lett magasabb igénye, mint az állatnak. Táplálkozni és párosodni. Kész. Ennyi. De ez nem emberhez méltó élet. Isten nem erre teremtette az embert.”² Isten arra teremtett bennünket, hogy vele közösségben többek legyünk, mint pusztá ösztön lények.

De ahogyan Noé napjaiban, úgy a miénkben is, Isten már nem tényező. A mai ember egyszerűen nem tud mit kezdeni vele, nem tudja Őt értelmezni. Az emberek már nem is tagadják, nem is tartják a létezését elképzelhetetlennek, egyszerűen semmivé foszlott létezésének fontossága. Istennel együtt pedig a mai ember számára értelmezhetetlenek lettek az olyan fogalmak is, mint a bűn, a jó erkölcs, az igazság, a hazaszeretet, a tisztelet, a hűség stb. Ezeket hallva bárgyún néznek az emberek, és nem értik, hogy melyik idegen bolygóról, vagy melyik régen múlt korból pottyantottak

---

² Forrás: Cseri Kálmán „Mint Lót napjaiban” c. igehirdetése (1998)

bennünket a világra. Túl jó dolgunk van. A jólét szép lassan elaltatta a lelkünket, és abban a hamis biztonságtudatban ringat bennünket, hogy így lesz ez mindörökké. Vagy ha nem, akkor is lesz majd valahogy...

3. És jött az özönvíz...

A héten a 73. zsoltárról beszélgettünk. Emlékeztek még mit olvastunk benne? Mintha csak mai civilizációnk jelszavát olvastuk volna: **„Isten nem törődik veled, mit teszel! Nem is tud róla a Felséges!”** (EFO 11) De ott állt a kijózanító mondat is: **„...vékony jégen járnak az istentelenek! ... Hirtelen-váratlan elesnek, tönkremennek, megrémülnek, s már végük is van!”**

Nem ugyanezt mondta Jézus is: **„Az Özönvíz előtti napokban is ettek, ittak, megnősültek és férjhez mentek... egészen addig amíg az Özönvíz el nem söpörte őket.”** És jött a víz, amely átírt minden emberi okoskodást. Azon a napon, amikor hosszú szárazság után esni kezdett az eső, az emberek megvonták a vállukat, és mentek tovább a dolgukra. Máskor is esett már, aztán elállt. De ez az eső nem állt el. És kiöntöttek a patakok, a folyók, a tengerek, és egyre több házat sodort el a szűnni nem akaró áradat, egyre több emberi életet követelve. És akkor, abban az utolsó pillanatban megértették az emberek: talán mégiscsak igaz volt mindaz, amit Isten Noén keresztül üzent? De késő volt.

4. Ugyanígy lesz velünk is?

„Ugyanígy lesz abban az időben is, amikor az Emberfia eljön.” – figyelmeztet Jézus. Aki pedig nem veszi komolyan a szavait az úgy jár, mint Noén és családján kívül mindenki, mert nem ismerték fel az alkalmas időt, amikor eljött hozzájuk az, aki meg akarta őket menteni (Lk 19,44) És vajon mi? Ha azt hisszük nyugodtan ülhetünk a babérjainkon, akkor Jézus szavait hallva vizsgáljuk meg magunkat: **„De amikor az Emberfia visszajön, vajon talál-e olyanokat a földön, akik igazán bíznak benne és hűségesen várják?”** (Lk 18,8)

„Akkor két férfi közül, akik a mezőn dolgoznak, az egyiket felviszik, a másik ott marad. Hasonlóképpen két asszony közül, akik a kézimalommal őrölnek, az egyiket felviszik, a másik ott marad.” Ebbe a képbe se akarjunk többet belelátni, mint ami benne van! Jézus szavai egyszerűen azt jelentik, hogy az embereket különböző élethelyzetben találja majd Krisztus visszatérése. De ez nap kivétel nélkül mindenkit érinteni fog, és hirtelensége és váratlansága miatt, hittől függetlenül sokakat váratlanul fog érni. És ha addig nem is volt különbség az emberek között, hívó és nem hívó is dolgozott, ellátta feladatát, de Jézus visszatérésének pillanatában, a valóság pillanatában,

egyszerre nyilvánvalóvá lesz, hogy ki választotta a jobbik részt földi életében. „Akkor már nem lesz lehetőség a last-minute bűnbánatra vagy alkudozásra. Az a választás, amit már megtettünk, meghatározza örök sorsunkat.”³

Befejezés

„Ezért állandóan legyetek készen, mert nem tudjátok, melyik napon jön el Uratok.”

Mit jelentenek Jézus szavai? Kezdjünk el rettegni? Vajon kell-e félnünk attól, aki Krisztusban nekünk ajándékozta mindenét?

De pontosan azért, mert Isten Jézusban megmutatta milyen áldozatos szeretettel szeret bennünket, ne vegyük félvállról szerető szavait! Urunk visszajövele hirtelen és gyorsan fog bekövetkezni.

Hogyan állhatok készen? Valami nagy és különleges dolgot kell tennem? Egyszerűen csak mindennapi keresztény emberré leszünk. Azaz, mindennap igyekszünk Istennek kedves életet élni, napi imádságos kapcsolatban vagyunk vele, naponként keressük akaratát. Még egyszerűbben: naponta Isten jelenlétében élünk. ÁMEN!

---

³ Forrás: Halász Zsolt